

[Grünbaum.]

vurderer de forskydninger, der sker i skatterne efter de tabeller, der er givet i bemærkningerne til lovforslaget, skal man lige erindre, at de samme skatteydere altså får en forhøjelse af skatten på 5 pct. af forbrugt — og det vil for mange lønmodtagere simpelt hen betyde størstedelen af deres indkomst.

Derfor må vi altså sætte en kritisk bemærkning til de konkrete forslag om skatteprocenterne. Det er jo således, at for de små indtægter, f. eks. en indtægt på 40.000 kr. brutto er der en skattelettelse på selve skalaen på godt en halv snes procent, mens der for de store indtægter på 80.000 kr. og 90.000 kr. er en meget betydelig skattelettelse, helt op til 30 pct. Det er i hvert fald et problem for os, og vi beder om, at hvis det går således, at dette kommer til realitetsbehandling i folketingsudvalget, må vi se nærmere på det. Vi tror ikke, der er den rigtige sociale balance i dette forslag.

Så vil jeg godt sige, at forslaget om, at det nuværende lønmodtagerfradrag, altså lønmodtagerfradrag A, helt ophæves, er vi også lidt tøvende over for, og det vi vil ikke uden videre give tilslutning til. Det afhænger af, i hvilket omfang personfradraget eller nedsettelse af skatteprocenterne kan give kompensation for det, der sker her, og det vil vi også gerne se nærmere på.

For folkepensionisternes vedkommende er vi heller ikke sikker på, at forslaget er det rigtige. Vi mener selv, at pensionisterne bør tages helt ud af skattesystemet, for så vidt selve folkepensionen med pensionstillægget angår, og vi kan ikke rigtig se, at den forhøjelse af personfradraget, som sker her, giver den rigtige sociale balance for pensionisternes vedkommende i forhold til det, der sker for de højere indtægter. Det må vi også have nærmere klarlagt ved en eventuel udvalgsbehandling. Det er muligt, at man kan klare dette ved en vis mindre forhøjelse af personfradraget, jeg vil bare rejse dette, men det må vi se på.

Så er der forslaget om at ophæve fradraget for renteudgifter indtil 4.000 kr. Her vil jeg først sige, at det er da altid godt, at regeringen og finansministeren her kommer med et forslag, der angriber dette spørgsmål. Det er helt givet, at adgangen til rentefradrag er et af de store onder i vores skatte-

lovgivning, og at det også er noget af det, som giver en ganske betydelig inflationstendens, er stærkt medvirkende til inflationen. Derfor vil vi altså sige, det er godt, at regeringen kommer med et forslag, der angriber rentefradraget, men det er skidt, at forslaget er udformet på den måde, det er.

Vi mener faktisk, det er næsten asocialt over for alle dem med de mindre renteudgifter, de tusinder af parcelhusejere — ja, jeg græmmer mig næsten ved at skulle bruge denne formulering, så meget som man har kørt på parcelhusejerne fra visse sider og ikke mindst fra venstres side over for mig personlig, da jeg var finansminister. Og så kommer man her med et forslag om, at fradragsretten for de første 4.000 kr. af parcelhusejernes renteudgifter skal afskaffes, det vil sige, man vil ramme alle de almindelige parcelhusejere, der bor i de ældre parcelhuse, men dem med de meget store og dyre villæer, de meget store rentefradrag, rammer man jo næsten ikke i forhold til det niveau, de ligger på. Og hvad med dem, der har andre renteudgifter uden for parcelhusområdet, også dem med de store fradrag på selvangivelsen? Ja, vi mener næsten, det er et asocialt forslag, og det kan vi altså ikke være med til, men vi vil meget gerne diskutere hele problemet omkring rentefradragene, og jeg vil her henvise til, hvad vi tidligere har været inde på, nemlig at omforme disse rentefradrag, måske gradvis afskaffe dem helt over en periode på 10-15 år på en rimelig måde, sådan at det ikke i særlig grad kommer til at ramme de mange parcelhusejere.

Endelig til sidst: vi savner forenklingen, der er ikke sket nogen særlig oprydning i fradragsjunglen. Vi har fået en omformning af fradragsene — det er altid noget — men vi har ikke fået den egentlige oprydning i fradragsene, bortset fra det med lønmodtagerfradraget og rentefradragene, og de to punkter er ikke noget, vi er særlig tilfreds med. Vi er glade for de to væsentlige ting, men vi mener, forslaget i sin helhed har en tendens til en forkert social, jeg vil ikke sige asocial, byrdefordeling, når man ser det i sammenhæng med den momsforhøjelse, som regeringen mener skal med til at finansiere det. Det kan vi altså ikke være med til, men der er da et grundlag for, at man i folketiget, hvis der bliver mulighed for det, kan arbejde sig